

Torsdag den 15. marts 2018

P8_TA(2018)0081

Medlidenhedsdrab i Uganda

Europa-Parlamentets beslutning af 15. marts 2018 om medlidenhedsdrab i Uganda (2018/2632(RSP))

(2019/C 162/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 10. december 1948, som Uganda har undertegnet,
- der henviser til AVS-EU-partnerskabsaftalen ("Cotonouaftalen") og særlig artikel 8, stk. 4, om ikkeforskelsbehandling,
- der henviser til Republikken Ugandas forfatning,
- der henviser til den internationale konvention om barnets rettigheder, som blev vedtaget den 20. november 1989, særlig artikel 2 og 6, hvori princippet om ikkeforskelsbehandling, herunder på grund af handicap, og retten til liv udtrykkeligt fastslås,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (CRPD), som blev vedtaget i 2006, særlig artikel 32, hvoraf det fremgår, at alle konventionens parter skal inkludere handicap og personer med handicap i deres internationale samarbejdsbestræbelser,
- der henviser til de seneste resolutioner fra FN's Menneskerettighedsråd om menneskerettigheder for personer med handicap af hhv. 14. april 2014 og 14. juli 2014,
- der henviser til artikel 19 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 14 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som forbyder alle former for forskelsbehandling, samt artikel 21 og 26, der fastsætter rettigheder for personer med handicap,
- der henviser til beslutningen fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU om inklusion af personer med handicap i udviklingslandene, som blev vedtaget den 23. november 2011,
- der henviser til verdensrapporten om handicap (World Report on Disability), som blev udgivet af Verdenssundhedsorganisationen (WHO) og Verdensbanken i juni 2011,
- der henviser til rapporten fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder af 8. april 2016 "Committee on the Rights of Persons with Disabilities considers report of Uganda",
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 65/186 og 64/131 med titlen "Realising the Millennium Development Goals for Persons with Disabilities towards 2015 and beyond",
- der henviser til EU-vejledningen om handicap og udvikling for EU's delegationer og tjenester,
- der henviser til 2030-dagsordenen og målene for bæredygtig udvikling (SDG), som blev vedtaget i New York den 25. september 2015,
- der henviser til Ugandas vurderingsrapport af 1. juli 2016 om gennemførelsen af 2030-dagsordenen med titlen "Ensuring that no one is left behind", som blev forelagt FN's politiske forum på højt niveau i New York,

Torsdag den 15. marts 2018

- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2006 ⁽¹⁾ om handicap og udvikling,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om Uganda,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at "medlidenhedsdrab" i Uganda er en praksis, hvor forældre til børn med handicap dræber dem eller lader dem dø ved at sulte dem eller nægte dem lægehjælp ud fra den overbevisning, at det er bedre for disse børn at dø end at skulle leve med et smertefuldt og uhelbredeligt handicap;
- B. der henviser til, at Uganda er ikke det eneste land, der kæmper med dette problem; der henviser til, at mange udviklingslande har gjort betydelige, men endnu ufuldstændige, fremskridt med hensyn til at inddrage personer med handicap i udviklingsprojekter;
- C. der henviser til, at nogle forældre bekender, at "medlidenhedsdrab" er en nødvendig handling for at skåne børn med handicap mod alvorlig lidelse hele livet igennem; der henviser til, at denne praksis fortsat er tabu trods nogle mødres og overlevendes bekendelser;
- D. der henviser til, at den sociale stigmatisering i Uganda er så stærk, at mødre og børnene udstødes af samfundet, som tillægger dem en lav social status og nægter dem deres fulde deltagelse i samfundet; der henviser til, at mødre er under pres for at dræbe deres egne børn, når de i årevis har kæmpet med den indsats og de ofre, det kræver at tage sig af et handicappet barn;
- E. der henviser til, at opfattelsen af børn, der er født med handicap, gør, at de er i større risiko for at blive udsat for vold og drab end børn uden handicap; der henviser til, at børn med handicap stadig udsættes for forskellige former for vold, diskrimination og marginalisering på grund af negative holdninger, overtro, vanrøgt og sociale normer og praksis; der henviser til, at den største trussel mod børn med handicap er vildledende overbevisninger om deres handicap, herunder at barnets tilstedeværelse vil føre til flere børn med handicap;
- F. der henviser til, at klanerne og den udvidede familie udsætter mødre for et alt for stort pres, når de forsøger at forstå årsagerne til handicap og skyder skylden på moderen; der henviser til, at mødre i visse tilfælde er blevet bortvist fra deres mands husstand for at have frembragt handicappede børn;
- G. der henviser til, at læger og sundhedspersonale har svært ved at forstå eller forklare karakteren af og årsagen til det pågældende barns svagelighed, og til, at sundhedssystemet ikke er tilstrækkeligt rustet til at diagnosticere og behandle mange former for handicap, der kan mindskes eller sågar fjernes; der henviser til, at nægtelsen af grundlæggende rettigheder for børn med handicap, såsom adgang til sundhedspleje, uddannelse, støtte og rehabilitering, i alvorlig grad hæmmer deres mulighed for at udvikle deres fulde potentiale;
- H. der henviser til, at Uganda er en af de 162 stater, der er parter i konventionen om rettigheder for personer med handicap; der henviser til, at Uganda ratificerede konventionen og dens valgfrie protokol den 25. september 2008 uden forbehold; der henviser til, at Uganda har forpligtet sig til at give personer med handicap samme rettigheder som alle andre borgere;
- I. der henviser til, at FN's komité for rettigheder for personer med handicap i april 2016 gennemgik Ugandas resultater med gennemførelsen af konventionen om rettigheder for personer med handicap, og at der blev udarbejdet afsluttende bemærkninger og henstillinger, hvoraf det fremgår, at "udvalget bemærker med bekymring, at lovgivningen og politikkerne ikke tilvejebringer beskyttelse af rettighederne for børn med handicap" og "...er også bekymret over manglen på oplysninger om situationen for døve og døvblinde børn og om foranstaltninger til at sikre beskyttelse af dem og deres integration i samfundet";
- J. der henviser til, at Ugandas regering har en række generelle love og politikker, der indeholder bestemmelser om handicap; der henviser til, at landet har handicapspecifik lovgivning; der henviser til, at definitionen af handicap kan variere fra den ene retsakt til den anden;

(1) EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 336.

Torsdag den 15. marts 2018

- K. der henviser til, at to af de største forhindringer for inklusion af personer med handicap i det ugandiske samfund er deres manglende synlighed og de negative holdninger til dem; der henviser til, at det at have børn med handicap er en årsag til social udstødelse for familien, og navnlig mødrene, da børn med handicap ses som en kilde til skam og svaghed for familien;
- L. der henviser til, at der kun findes få statsdrevne støttefaciliteter for forældre til børn med handicap i Uganda, og til, at familierne, navnlig enlige mødre, som følge heraf ofte finder det vanskeligt at tage sig tilstrækkeligt af deres handicappede børn;
- M. der henviser til, at der ikke findes nogen officielle tal, da hverken politiet eller retssystemet i Uganda undersøger fænomenet; der henviser til, at manglen på data gør det vanskeligt at bekæmpe denne praksis med "medlidenhedsdrab";
- N. der henviser til, at det arbejde, der udføres af civilsamfundsgrupper og menneskerettighedsforkæmpere, er afgørende for at sikre rettighederne for marginaliserede og sårbare grupper; der henviser til, at ikke-statslige organisationer i Uganda oplever en række vanskeligheder og forhindringer, når de vil levere tjenesteydelser til børn med handicap og deres forældre; der henviser til, at mange misforståelser omkring børn med handicap udgør en udfordring for udviklingsindsatsen og det arbejde, der udføres af menneskerettighedsobservatører i Uganda;
- O. der henviser til, at handicapsammenslutninger har en særlig rolle at spille med hensyn til at repræsentere og formidle de særlige interesser for personer med handicap over for politikerne og befolkningen som helhed; der henviser til, at der er mangel på tilgængelig information til at gøre den brede befolkning opmærksom på kulturel praksis, der stigmatiserer personer med handicap og hindrer deres udvikling og deres mulighed for at nyde godt af de samme rettigheder som alle andre mennesker i samfundet;
- fordømmer kraftigt de utilbørlige og umenneskelige drab på børn og nyfødte med handicap; giver udtryk for sin allerstørste bekymring over "medlidenhedsdrabene" på børn med handicap i Uganda og i alle berørte lande; kræver, at sådanne voldshandlinger, grusomhed og tortur mod børn bringes til ophør;
 - opfordrer myndighederne i Uganda og alle lande, som er berørt af "medlidenhedsdrab" og rituelle drab på børn, til at forpligte sig til at bekæmpe de skadelige overtroiske overbevisninger, der fastholder denne praksis over for børn;
 - minder om, at en stats primære ansvar er at beskytte sine borgere, herunder sårbare grupper; minder de ugandiske myndigheder om deres forpligtelse til at overholde landets forfatning, særlig artikel 21, 32 og artikel 35, stk. 1, hvoraf sidstnævnte fastsætter, at personer med handicap har ret til respekt og menneskelig værdighed, og at staten og samfundet skal træffe passende foranstaltninger til at sikre, at de udnytter deres fulde mentale og fysiske potentiale;
 - minder om, at Ugandas parlament har en særlig forpligtelse over for personer med handicap, som er rodfastet i forfatningens artikel 35, stk. 2, i henhold til hvilken parlamentet skal vedtage passende lovgivning for at beskytte personer med handicap; opfordrer Ugandas regering til at støtte alle foranstaltninger, der træffes med henblik på forbedring af handicappedes borgerrettigheder og menneskerettigheder;
 - opfordrer til, at familierne til personer med handicap støttes, således at deres børn kan vokse op i hjemmet; opfordrer Ugandas regering til at udvikle kvalitetsstøttetjenester for familier med børn med handicap i hele landet, herunder tilstrækkelig økonomisk støtte og ydelser til familierne, så de kan tage sig godt af deres handicappede børn;
 - opfordrer myndighederne til at sikre, at der er social bevidsthed og information om situationen for personer med handicap og uddannelseskurser for at sikre støtte, information og rådgivning til forældre og omsorgspersoner for børn med handicap med henblik på at fremme disse børns deltagelse i lokalsamfundet;
 - opfordrer Ugandas regering til at sikre, at læger, der kommer i direkte kontakt med personer med handicap og deres helbredsproblemer, er tilstrækkeligt uddannede og bevidstgjorte om disse patienters behov;

Torsdag den 15. marts 2018

8. glæder sig over indførelsen i 2007 af "Equal Opportunities Commission Act"(loven om Ligestillingskommissionen), der tager sigte på at fremme lige muligheder for marginaliserede grupper, herunder personer med handicap;
 9. glæder sig over oprettelsen af Ugandas Menneskerettighedskommission i henhold til Republikken Ugandas forfatning fra 1995; minder om, at den blandt andet har til opgave at skabe og fastholde bevidsthed i samfundet om bestemmelserne i denne forfatning, som er grundloven for befolkningen i Uganda, og overvåge regeringens overholdelse af dens internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet;
 10. opfordrer Ugandas Menneskerettighedskommission til at udarbejde en konkret national plan, som skal styre dens tilsynsfunktion, og til at fremme en mere struktureret og institutionaliseret interaktion med alle handicaporganisationer i landet;
 11. opfordrer indtrængende myndighederne til at sikre, at alle børn registreres ved fødslen, også børn med handicap;
 12. opfordrer de ugandiske myndigheder til at forstærke deres indsats for at skabe øget bevidsthed om handicappede børns rettigheder og værdighed i Uganda; fremhæver i denne forbindelse den vigtige rolle, som uddannelse spiller med hensyn til at bekæmpe stigmatisering; fremhæver på det kraftigste handicapsammenslutningers centrale rolle i at skabe øget opmærksomhed om inklusion af personer med handicap og de udfordringer, de står over for;
 13. understreger, at medierne bør spille en mere aktiv rolle med hensyn til at udfordre stereotyper og fremme inklusion; opfordrer internationale, nationale og lokale beslutningstagere til at sikre og fremme bevidstgørelse via medierne, uddannelsespolitikker og offentlige kampagner;
 14. giver udtryk for alvorlig bekymring over det stigende antal fysiske angreb på menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsgrupper, som f.eks. Human Rights Awareness and Promotion Forum; opfordrer indtrængende de ugandiske myndigheder til at garantere menneskerettighedsforkæmperes sikkerhed, rejse sager om angreb mod dem og give dem mulighed for at udføre deres arbejde uden trusler og forhindringer;
 15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte Uganda regering, NGO'er og civilsamfund i at udarbejde og gennemføre politikker med henblik på at imødekomme behovene hos og rettighederne for personer med handicap på grundlag af ikke-forskelsbehandling og social inklusion og lige adgang til sundhedspleje og andre sociale tjenesteydelser;
 16. opfordrer til udveksling af god praksis mellem både udviklingslande og udviklede lande; anmoder Kommissionen om at udvikle en platform sammen med andre internationale donorer med henblik på at udveksle bedste praksis for inklusion af børn med handicap; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 32 i konventionen om rettigheder for personer med handicap;
 17. opfordrer EU til at gøre brug af den politiske indflydelse, som udviklingsbistandsprogrammer, navnlig budgetstøtteprogrammer, giver, til at styrke beskyttelse og fremme af menneskerettighederne i Uganda; opfordrer Kommissionen til at undersøge, om der kan ydes bedre hjælp, enten gennem finansiering af eller koordinering med lokale institutioner, for at forbedre den sundhedsfaglige støtte til børn med handicap med henblik på at yde stærkt tiltrængt støtte til deres familier;
 18. understreger, at inklusionspolitikker bør fremmes i alle relevante FN-fora og internationale fora, da handicapaspektet i øjeblikket er fraværende i mange internationale drøftelser på højt plan og skal sættes højt på den politiske dagsorden;
 19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Republikken Ugandas præsident, formanden for Ugandas parlament samt Den Afrikanske Union og dennes institutioner.
-